រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យរបស់ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេច **នរោត្តម សីហនុវរ្ម័ន** ព្រះមហាក្សត្រ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល
- បានឃើញច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រម ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៩ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៤ របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ស្តីពីការបង្កើត និងប្រើប្រាស់មេដាយស្ថាបនាជាតិ និង [illegible]ស្ថាបនាជាតិ
- តាមសំណើរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល

សំរេច

មាត្រា ១ . ត្រូវបានប្រគល់មេដាយស្ថាបនាជាតិថ្នាក់លេខ ១ ចំពោះក្រុមហ៊ុន T.T.H.K CO .LTD ដែលបានផ្តល់នូវរថយន្តពិលានសង្គ្រោះ ម៉ាកតូយូតា Hi. Acc ចំនួន ១ គ្រឿង តម្លៃ ២៩.០០០ ដុល្លារអាមេរិក ចំពោះក្រសួងសុខាភិបាល ។

មាត្រា ២ : សមារដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ និង រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខា និងចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១	នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២
ព្រះហស្តលេខា និងត្រា	ហត្ថលេខា និងត្រា
នរោត្តម រណឫទ្ធិ	**ហ៊ុន សែន**

រាជធានីភ្នំពេញ,ថ្ងៃទី ៣១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៥

អនុក្រឹត្យលេខ ៦០ អនក្រ.បក

ស្តីពីការគ្រប់គ្រងលទ្ធកម្មសាធារណៈ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

- យោងព្រះរាជក្រឹត្យរបស់ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេច **នរោត្តម សីហនុ** ព្រះមហាក្សត្រ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល
- យោងព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១០៩៤/៨៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល .
- បានឃើញច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រម ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤
- បានឃើញច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រម លេខ ០១ នស ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣
- បានឃើញច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ សំរាប់ឆ្នាំ ១៩៩៥ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ១០ នស-៩៤ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៤
- តាមការចាំបាច់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល

សំរេច

បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ : អនុក្រឹត្យនេះមានគោលបំណង [illegible] នីតិវិធី និងបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយ ដើម្បីគ្រប់គ្រងលទ្ធកម្ម [illegible] នៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ គោលដៅ នៃការ [illegible] ប្រើប្រាស់ត្រឹមត្រូវ ភាពទៀងទាត់ និងភាពតែមួយ [illegible] ការសន្សំសំចៃ និងមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការ [illegible] ការសាងសង់ និងជ្រើសរើសទីប្រឹក្សា ។

មាត្រា ២ : ការអនុវត្ត [illegible] នៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវធ្វើឡើងអោយបានសមស្របទៅនឹងលក្ខខណ្ឌ នៃការអនុវត្តផែនការ និងបទបញ្ញត្តិស្តីពីការគ្រប់គ្រងលទ្ធកម្មសាធារណៈ (Implementing Rules and Regulations Governing Public Procurement-IRR PP) និងសេចក្តីណែនាំទាំងឡាយ [illegible] បញ្ជាផ្សេងទៀតស្របគ្នាដែលចេញដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៣ : អនុក្រឹត្យនេះ [illegible] នីតិវិធាន និងបទបញ្ញត្តិស្តីពីការគ្រប់គ្រងលទ្ធកម្មសាធារណៈ ដែល [illegible] រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវអនុវត្តដោយអង្គការ [illegible] ឬមូលដ្ឋានរួមទាំងស្ថាប័ន ដែលរដ្ឋកាន់កាប់ ឬស្វ័យគ្រប់គ្រង

ចំពោះរាល់ទង្វើលទ្ធកម្ម ទំនិញ សេវា កិច្ចសន្យាការងារសាងសង់ និងការជ្រើសរើសទីប្រឹក្សា ។

ជំពូក I

វិធីសាស្ត្រ និងនីតិវិធី នៃលទ្ធកម្ម

ផ្នែកទី ១

វិធីសាស្ត្រ

មាត្រា ៤ : លទ្ធកម្ម ទំនិញ សេវា ឬកិច្ចសន្យាសាងសង់ ធ្វើឡើងដោយអង្គការសាធារណៈ ត្រូវអនុវត្តតាមរបៀប ២ យ៉ាងគឺ :

១_ការដេញថ្លៃដោយប្រកួតប្រជែងជាចំហ ។

២_វិធីផ្សេងទៀត ដែលមិនមែនជាការដេញថ្លៃ ដោយប្រកួតប្រជែងជាចំហ ។

មាត្រា ៥ : ការដេញថ្លៃដោយប្រកួតប្រជែងជាចំហ ត្រូវបានយកមកប្រើនៅពេលដែលមានអ្នកផ្គត់ផ្គង់ ឬអ្នកទទួលការច្រើនគ្រប់គ្រាន់ ដែលអាចផ្តល់ទំនិញ សេវា ឬការងារដែលចង់បាន ។ ការងារនេះ នឹងផ្តល់ជាអត្ថប្រយោជន៍ដល់រាជរដ្ឋាភិបាល ប្រសិនបើការប្រកួតប្រជែង និងនាំទៅដល់ការជ្រើសរើសអ្នកផ្គត់ផ្គង់ និងអ្នកទទួលការណាមួយដែលផ្តល់នូវសំណើ ដែលមានលក្ខណៈសន្សំសំចៃ និងអត្ថប្រយោជន៍ជាងគេនោះ ។

មាត្រា ៦ : ការដេញថ្លៃដោយប្រកួតប្រជែងជាចំហ អាចធ្វើឡើងជាលក្ខណៈអន្តរជាតិ ដែលគេអោយឈ្មោះថា ការដេញថ្លៃដោយប្រកួតប្រជែងជាអន្តរជាតិ (International Competitive Bidding-ICB) ឬមួយក៏ត្រឹមតែក្របខ័ណ្ឌក្នុងស្រុក ដែលគេអោយឈ្មោះថា ការដេញថ្លៃដោយប្រកួតប្រជែងក្នុងស្រុក (Domestic Competitive Bidding-DCB) ។ គេប្រើ ICB សំរាប់កិច្ចសន្យាដែលមានតំលៃធំ ហើយមានការចូលរួមពីអ្នកដេញថ្លៃបរទេស និងអាចផ្តល់នូវលទ្ធភាពទូលំទូលាយក្នុងការជ្រើសរើសយកសំណើដែលល្អបំផុត ។ ផ្ទុយទៅវិញ DCB ត្រូវបានគេអនុវត្តនៅក្នុងករណីដែលមានផលិតកម្មក្នុងស្រុកគ្រប់គ្រាន់ ឬក៏សមត្ថភាពសាងសង់គ្រប់គ្រាន់ ហើយទំហំទឹកប្រាក់ នៃកិច្ចសន្យាក៏មិនសូវជាធំនឹងអាចទាក់ទាញអារម្មណ៍ដល់អ្នកផ្គត់ផ្គង់ ឬអ្នកទទួលការបរទេស ។

មាត្រា ៧ : វិធីសាស្ត្រផ្សេងទៀត នៃលទ្ធកម្ម ដែលមិនពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការដេញថ្លៃដោយប្រកួត

ប្រជែងជាចំហរនោះមាន ÷

(១)_ពិគ្រោះថ្លៃជាអន្តរជាតិ (២)_ការស្ទង់តម្លៃក្នុងស្រុក (៣)_ការទិញ ឬចុះកិច្ចសន្យាដោយផ្ទាល់ ។ ការពិគ្រោះថ្លៃជាអន្តរជាតិ (International Shopping -IS) ត្រូវអោយមានតារាងតំម្លៃចំនួនបី ពីប្រទេសចំនួន ២ យ៉ាងតិច ។ វិធីនេះត្រូវបានប្រើនៅពេល ដែលទំហំទឹកប្រាក់ នៃកិច្ចសន្យាមិនសូវជាធំ នឹងអាចទាក់ទាញអោយមានការប្រកួតប្រជែងជាអន្តរជាតិទូលំទូលាយ ឬមួយក៏នៅ ពេលដែលចំនួនអ្នកផ្គត់ផ្គង់ ដែលអាចធ្វើការងារនេះបានមានកំរិតតិចតួច ហើយសេចក្តីត្រូវការមានលក្ខណៈបន្ទាន់ និងពេលវេលាមានតិចតួចសំរាប់ប្រើវិធី ICB។ ការស្ទង់តម្លៃក្នុងស្រុក (Domestic Canvassing-DC) គឺតំរូវអោយមានតារាងតំលៃចំនួនបីយ៉ាងតិច ពីអ្នកផ្គត់ផ្គង់ក្នុងស្រុក ។ វិធីនេះត្រូវបានប្រើក្នុងកិច្ចសន្យាផ្គត់ផ្គង់ ដែលទិញផ្ទាល់ពីហាង នូវរាល់វត្ថុ សំភារៈ ឬគ្រឿងផ្គត់ផ្គង់ គ្រឿងបន្លាស់ ឬមួយជាគ្រឿងម៉ាស៊ីនតូចតាច និងបរិក្ខារដែលអាចផ្តល់ដោយអ្នកផ្គត់ផ្គង់ក្នុងស្រុក ឬតាមតំណាងនៅតាមមូលដ្ឋាន ឬមួយក៏ភ្នាក់ងារទទួលសិទ្ធិ នៃអ្នកផ្គត់ផ្គង់បរទេស។ ការទិញផ្ទាល់ (Direct Purchase-DP) ឬចុះកិច្ចសន្យាផ្ទាល់ (Direct Contracting-DCO) គឺវិធីធ្វើការទាក់ទង ឬចរចាផ្ទាល់ជាមួយអ្នកផ្គត់ផ្គង់ ឬអ្នកទទួលការណ៍ាមួយ ហើយត្រូវអនុវត្តក្នុងកាលៈទេសៈណាមួយដូចខាងក្រោមនេះ ÷

១_វត្ថុដែលត្រូវទិញជាតម្រូវការក្នុងការពង្រីក ឬជួសជុលឧបករណ៍ដែលមានរួចមកហើយ ។

២_ជាឧបករណ៍ដែលអាចផ្តល់បាន តែពីអ្នកផ្គត់ផ្គង់មួយប៉ុណ្ណោះ ។

៣_ជាទំនិញ សេវា ឬការងារដែលត្រូវការជាបន្ទាន់ ដើម្បីទប់ទល់នឹងស្ថានភាព អាសន្ន។

៤_ជាកិច្ចការដែលត្រូវធ្វើពីមុន ឬកំពុងតែធ្វើ ហើយត្រូវពន្យាពេលដោយកត្តាធម្មជាតិ ។

៥_នៅពេលណាមានបញ្ហាទិញថ្មីដដែលមួយទៀត នូវមុខទំនិញដែលបានដេញថ្លៃ ពីមុនរួចហើយ តាមការដេញថ្លៃដោយប្រកួតប្រជែង ហើយអាចនឹងគ្មានតំលៃណាទាបជាងនេះទៀតទេ ទោះបីតាមរយៈការដេញថ្លៃណាផ្សេងទៀតក៏ដោយ ។

៦_ការប្រកួតប្រជែងដេញថ្លៃត្រូវខកខាន យ៉ាងហោចណាស់ពីរដងរួចមកហើយ ដោយមូលហេតុមកពីខ្វះអ្នកចូលរួមដេញថ្លៃ ឬពុំមានការឆ្លើយតបក្នុងការដេញថ្លៃ ។

៧_ការទិញទំនិញ ពីស្ថាប័នរបស់រដ្ឋមួយផ្សេងទៀត ឬការងារសាងសង់ដែលស្ថាប័នរដ្ឋជាអ្នកទទួលបន្ទុក និងប្រើប្រាស់នូវមធ្យោបាយផ្ទាល់ ។

មាត្រា ៨ : ការវាយតំលៃខ្ពស់ ឬទាបលើកិច្ចសន្យា ដែលត្រូវទុកជាមូលដ្ឋាន នៃការជ្រើសរើសតាមវិធីសាស្ត្រ នៃលទ្ធកម្មដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ និងមានចែងក្នុងវិធាន និងបទបញ្ញត្តិស្តីពីការគ្រប់គ្រងលទ្ធកម្មសាធារណៈ (IRRPP)។ កំរិតកំណត់ នៃការវាយតំលៃ អាចកែសំរួលបានទៅតាមការសំរេចរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ផ្នែកទី ២
នីតិវិធី

មាត្រា ៩ : កិច្ចការត្រៀម :

មុននឹងចាប់ផ្តើមធ្វើសកម្មភាពលទ្ធកម្មណាមួយ រាល់នីតិវិធីផ្ទៃក្នុងចាំបាច់ទាំងអស់ត្រូវតែបានបំពេញគ្រប់គ្រាន់ ។

ដូចជាសេចក្តីត្រូវការនូវទំនិញ សេវា ឬការងារ ត្រូវតែរៀបចំឡើងដោយបញ្ជាក់ច្បាស់អំពីប្រភពដែលផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន អាជ្ញាធរដែលត្រូវចុះកិច្ចសន្យា ឬជាអ្នកទិញ វិធីលទ្ធកម្មដែលត្រូវកំណត់យក និងសេចក្តីបញ្ជាក់របស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ៕

មាត្រា ១០ : នីតិវិធី នៃលទ្ធកម្មដោយប្រកួតប្រជែងជាចំហ :

លទ្ធកម្មតាមរយៈការដេញថ្លៃដោយប្រកួតប្រជែងជាចំហ (ICB និង DCB) ត្រូវតែអនុវត្តទៅតាមនីតិវិធីសំខាន់ៗមួយចំនួន ដើម្បីធានានូវការប្រកួតប្រជែងដែលយុត្តិធម៌ ស្មើភាព និងមានសណ្តាប់ធ្នាប់ ។ នីតិវិធីទាំងនេះ នឹងមានចែងនៅក្នុងវិធាន និងបទបញ្ញត្តិស្តីពីការគ្រប់គ្រងលទ្ធកម្មសាធារណៈ (IRRPP) ។ ម្យ៉ាងទៀតចំពោះកិច្ចសន្យាសាងសង់ធំៗ ការកំណត់បុរេលក្ខណៈសម្បត្តិ នៃអ្នកទទួលការ ដែលនឹងទទួលបានលិខិតអញ្ជើញចូលរួមដេញថ្លៃត្រូវតែបានធ្វើឡើងមុនពេលចេញលិខិតអញ្ជើញអោយចូលរួមដេញថ្លៃ ។

មាត្រា ១១ : នីតិវិធីដែលមិនមែនជាការដេញថ្លៃដោយប្រកួតប្រជែង :

នីតិវិធី ដែលត្រូវប្រតិបត្តិតាមវិធីសាស្ត្រលទ្ធកម្មផ្សេងទៀតដូចជា ការពិគ្រោះតំលៃជាអន្តរជាតិ (IS)-ការស្នើតំលៃក្នុងស្រុក (LS) និងការទិញផ្ទាល់ (DP) ។

ការចុះកិច្ចសន្យាផ្ទាល់ (DCO) ដែលសាមញ្ញ និងផ្ទាល់ជាង ពីព្រោះគ្មានការប្រកួតប្រជែង ។ នីតិវិធីនេះ ក៏មានចែងក្នុង IRRPP ។ ប៉ុន្តែនីតិវិធីទាំងនេះ មិនអាចប្រានចោលនូវការពិចារណាចំពោះអ្នកផ្គត់ផ្គង់ ឬ អ្នកទទួលការ ដែលថ្មីមិនត្រូវបានអញ្ជើញមកដាក់តារាងតំលៃ ឬសំណើ តែគេមានបំណងចូលរួមក្នុង កិច្ចការនោះដែរ ។

ជំពូក II

លទ្ធកម្មសេវាទីប្រឹក្សា

មាត្រា ១២ : ការប្រើប្រាស់ទីប្រឹក្សា :

ទីប្រឹក្សាអាចជ្រើសរើសយកមក ដើម្បីផ្តល់នូវសេវាឯកទេស ក្នុងការអនុវត្តន៍គំរោងឬមួយផ្តល់ជំនួយ ឬយោបល់ជំនាញក្នុងការពង្រឹងស្ថាប័ន ។ ទីប្រឹក្សាអាចជាក្រុមហ៊ុនទីប្រឹក្សា ឬក៏ជាឯកត្តជន ។

មាត្រា ១៣ : នីតិវិធីជ្រើសរើស :

ក្នុងការជ្រើសរើសទីប្រឹក្សាតាមរយៈការប្រកួតប្រជែងអន្តរជាតិ (ជាទូទៅអនុវត្តបានចំពោះតែក្រុមហ៊ុនផ្តល់ទីប្រឹក្សា) នីតិវិធីមួយចំនួនត្រូវតែអនុវត្តតាម ដូចជាការរៀបចំនូវបញ្ជីរាយនាមសរុប និងបញ្ជីរាយនាមជំរើស នៃទីប្រឹក្សា ការវាយតំលៃសំណើរបស់ទីប្រឹក្សា ការចាត់ថ្នាក់ នៃទីប្រឹក្សា ការជ្រើសរើសទីប្រឹក្សាដែលត្រូវអញ្ជើញ មកធ្វើការចរចា និងចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចសន្យា ។ នីតិវិធីទាំងនេះ មានចែងនៅក្នុង IRRPP ។ ចំពោះទីប្រឹក្សាឯកត្តជន នីតិវិធីសាមញ្ញ និងលឿនជាង ពុំតម្រូវអោយដាក់ពាក្យស្នើសុំធំដុំទេ ហើយចំណាត់ថ្នាក់របស់ទីប្រឹក្សាក៏ស្ថិតនៅលើការចេះដឹងផ្ទាល់របស់ឯកត្តជននោះតែប៉ុណ្ណោះ ។

ជំពូក III

នាយកដ្ឋានលទ្ធកម្មសាធារណៈ

មាត្រា ១៤ : ការបង្កើតនាយកដ្ឋានលទ្ធកម្មសាធារណៈ

នាយកដ្ឋានលទ្ធកម្មសាធារណៈ (Department of Public Procurement-DPP) ត្រូវបានបង្កើតឡើង ដើម្បីនឹងបំពេញនាទីជាស្ថាប័នកណ្តាលមួយដើម្បីត្រួតពិនិត្យមើលការខុសត្រូវ និងតាមដានអំពីការប្រតិបត្តិអនុក្រឹត្យនេះ និង IRRPP។ DPP ជានាយកដ្ឋានមួយដែលស្ថិតនៅក្រោមក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

ហើយត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយប្រធានម្នាក់ ដែលតែងតាំងឡើងដោយនាយករដ្ឋមន្ត្រីតាមការស្នើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ១៥ : រចនាសម្ព័ន្ធអង្គការលេខ :

នាយកដ្ឋានលទ្ធកម្មសាធារណៈ រៀបចំឡើងផ្អែកលើរចនាសម្ព័ន្ធអង្គការលេខអាស្រ័យមុខការ ។ DPP ត្រូវមានបណ្តាផ្នែកប្រតិបត្តិការទៅតាមសេចក្តីត្រូវការជាក់ស្តែងក្នុងនោះត្រូវមានគណៈកម្មាធិការអន្តរក្រសួង សំរាប់ពិនិត្យឡើងវិញចំលងការលទ្ធកម្ម និងអោយសច្ចានុម័ត លើពាក្យសុំចុះបញ្ជី និងបែងចែកប្រភេទ នៃអ្នកទទួលការ ។

មាត្រា ១៦ : ទំហំ នៃការទទួលខុសត្រូវ :

នាយកដ្ឋានលទកម្មសាធារណៈ ត្រូវបំពេញតួនាទីជាអ្នកត្រួតពិនិត្យ លើកិច្ចការលទ្ធកម្មសាធារណៈ នៃបណ្តាក្រសួង ស្ថាប័ន ខេត្ត-ក្រុង និងស្ថាប័នដែលរដ្ឋកាន់កាប់ ឬស្វ័យគ្រប់គ្រង ។

នាយកដ្ឋានមានភារកិច្ចធ្វើការត្រួតពិនិត្យបច្ចេកទេសជាថ្មីលើចំលងការលទ្ធកម្មដែលទាក់ទិនដល់ចំនួនទឹកប្រាក់ដូចមានចែងក្នុង IRRPP និងត្រូវអោយគេពិគ្រោះ យោបល់នៅពេលណាដែលមានសំនួរលើកឡើងទាក់ទងទៅនឹងការបកស្រាយ ឬការអនុវត្ត វិធាន និងបទបញ្ញត្តិ នៃលទ្ធកម្មសាធារណៈរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

នាយកដ្ឋាន និងត្រូវមានអំណាចផងដែរ ក្នុងការអញ្ជើញមន្ត្រីរាជការ ឬបុគ្គលិករដ្ឋណាមួយអោយផ្តល់នូវសេចក្តីបំភ្លឺ ឬដើម្បីឆ្លើយនូវសំនួរផ្សេងៗ ទៅលើទិដ្ឋភាពដែលមានលក្ខណៈពិសេសចំពោះចំលងការលទ្ធកម្ម ។

មាត្រា ១៧ : សិទ្ធិអំណាចរបស់ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ :

រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ មានសិទ្ធិអំណាចក្នុងការរៀបចំ ឬរៀបចំឡើងវិញនូវនាយកដ្ឋានលទ្ធកម្មសាធារណៈ និងកំណត់ ឬកំណត់ឡើងវិញនូវតួនាទីរបស់ផ្នែកប្រតិបត្តិការផ្សេងៗ រៀបចំនីតិវិធី និងនយោបាយប្រតិបត្តិ ចាត់តាំងមន្ត្រីរាជការចាប់ពីថ្នាក់អនុប្រធាននាយកដ្ឋានចុះស្របតាមបទបញ្ញត្តិដែលមានមកហើយ និងប្រើសិទ្ធិអំណាចដទៃទៀតដែលយល់ថាជាការចាំបាច់ ដើម្បីធានាការប្រតិបត្តិ និងដំណើរការល្អនៅនាយកដ្ឋាន ។

ជំពូក IV

ការទទួលខុសត្រូវក្នុងកិច្ចប្រតិបត្តិការ

មាត្រា ១៨ : ការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រសួង–ស្ថាប័ន–ខេត្ត–ក្រុង :

ភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវ ក្នុងការប្រតិបត្តិនូវអនុក្រឹត្យនេះ ក៏ដូចជា IRRPP ត្រូវកំណត់ដូចតទៅ :

ក–នៅថ្នាក់ក្រសួង ឬស្ថាប័នប្រហាក់ប្រហែល ត្រូវមានអនុរដ្ឋលេខាធិការ ១ រូប ទទួលខុសត្រូវរួមពីលើប្រធាននាយកដ្ឋាននីមួយៗ ដែលមានភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវដោយឡែកលើការងារលទ្ធកម្មសាធារណៈ នៅនាយកដ្ឋានរៀងៗខ្លួន ។

ខ–នៅក្នុងស្ថាប័នដែលរដ្ឋកាន់កាប់ ឬស្វ័យគ្រប់គ្រង មន្ត្រីជាន់ខ្ពស់ទីពីរដែលតែងតាំងដោយប្រធានស្ថាប័នជាអ្នកទទួលខុសត្រូវ ។

គ–នៅថ្នាក់ខេត្ត ឬក្រុង អភិបាលខេត្ត ឬអភិបាលក្រុង ជាអ្នកទទួលខុសត្រូវ ។

មាត្រា ១៩ : ដើម្បីជៀសវាងការយឺតយ៉ាវក្នុងចំលងការ នៃលទ្ធកម្មនៅកន្លែងរបស់ខ្លួន មន្ត្រីដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ ត្រូវកំណត់និសាទវាទ សំរាប់បញ្ចប់យកម្មភាពដោយឡែកណាមួយ ជាពិសេសការវាយតំលៃលើសំណើដេញថ្លៃ ។

[illegible]ភាពដេញថ្លៃ :

[illegible]ម្បីប្រមូលផ្តុំសកម្មភាពការងារលទ្ធកម្មនៅក្នុងក្រសួង ស្ថាប័ន ខេត្ត–ក្រុង និងស្ថាប័នស្វ័យគ្រប់គ្រង ក្នុងនោះអង្គភាពលទ្ធកម្មមួយត្រូវបានបង្កើតឡើង ដើម្បីបំពេញមុខនាទីដូចមានចែងក្នុង IRRPP ។

មាត្រា ២១ : គណៈកម្មាធិការកំណត់បុរេលក្ខណៈសម្បត្តិ វាយតំលៃ និងប្រគល់កិច្ចសន្យា (PEAC)

នៅក្នុងក្រសួង ស្ថាប័ន ខេត្ត–ក្រុង និងស្ថាប័នស្វ័យគ្រប់គ្រងនីមួយៗ ត្រូវមាគណៈកម្មាធិការកំណត់បុរេលក្ខណៈសម្បត្តិវាយតំលៃ និងប្រគល់កិច្ចសន្យា (PEAC) ដែលទទួលខុសត្រូវដឹកនាំផ្នែកបច្ចេកទេស ក្នុងការកំណត់បុរេលក្ខណៈសម្បត្តិ ការដេញថ្លៃ ការវាយតំលៃលើសំណើដេញថ្លៃ និងផ្តល់អនុសាសន៍ប្រគល់កិច្ចសន្យា ។

មាត្រា ២២ : ការត្រួតពិនិត្យចំលងការលទ្ធកម្ម :

គឺជាអង្គភាពនៅក្នុងក្រសួង ស្ថាប័ន [illegible]-ក្រុង ឬស្ថាប័នស្វ័យគ្រប់គ្រង [illegible] ការងារត្រួតពិនិត្យគណនេយ្យ ឬមាន[illegible]ការពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសកម្មភាព [illegible] ការលទ្ធកម្មក្នុងស្ថាប័ន ។ អង្គភាពនេះត្រូវមានភារកិច្ចត្រួតពិនិត្យលើ [illegible]ការលទ្ធកម្ម ដែលបានបញ្ចប់រួចហើយ ដើម្បីកំណត់បញ្ជាក់ថាតើគេបានធ្វើត្រឹមត្រូវតាមលក្ខខ័ណ្ឌ នៃកិច្ចសន្យាប៉ុណ្ណោះណា ។ អង្គភាពនេះត្រូវរាយការណ៍អំពីគំហើញទាំងឡាយទៅប្រធានស្ថាប័ន និងបញ្ជូនលិខិតចំលង នៃរបាយការណ៍នេះ ទៅនាយកដ្ឋានលទ្ធកម្មសាធារណៈ ដើម្បីជាពត៌មាន និងធ្វើសមគ្រប់ពេលមួយៗ

មាត្រា ២៣ : សិទ្ធិអំណាចរបស់គណៈរដ្ឋមន្ត្រី

រាល់កិច្ចសន្យាលទ្ធកម្ម ដែលក្នុងគំរោងនោះមានទាក់ទិនស្រួចស្រាវដល់បញ្ហានយោបាយ ឬមានប៉ះពាល់ខ្លាំងដល់បញ្ហាសង្គម ឬមានឥទ្ធិពលលើបញ្ហាសីលធម៌ ឬក៏ធ្វើអោយខូចដល់បរិដ្ឋាន និងដែលមាន ចំនួនទឹកប្រាក់លើសពី ១.៣០០.០០០.០០០ រៀល ត្រូវតែបញ្ជូនទៅទីស្តីការ គណៈរដ្ឋមន្ត្រីពិនិត្យសំរេចជាចុងក្រោយ តាមរយៈរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ។

ជំពូក V

ការបែងចែកប្រភេទ និងការចុះបញ្ជី នៃអ្នកទទួលការ

មាត្រា ២៤ : ដើម្បីអោយមានសិទ្ធិចូលរួមក្នុងគំរោងការងារសាធារណៈណាមួយអ្នកទទួលការត្រូវតែទទួលការបែងចែកតាមប្រភេទ និងចាត់ថ្នាក់ដោយយោងទៅតាមប្រភេទនៃ គំរោង ដែលខ្លួនមានសមត្ថភាពនឹងធ្វើបាន ។ ការបែងចែកជាប្រភេទ និងចំណាត់ថ្នាក់ទាំងនេះ ត្រូវធ្វើឡើងដោយគណៈកម្មាធិការអន្តរក្រសួងមួយ ដែលមានសមាសភាពដូចតទៅ :

មន្ត្រីជាន់ខ្ពស់ម្នាក់ នៃនាយកដ្ឋានលទ្ធកម្មសាធារណៈជាប្រធាន តំណាងក្រសួងសាធារណការ និង[illegible] និងតំណាងផ្នែក[illegible]សហគមសំណង់ក្នុងស្រុកជាសមាជិក ។ តំណាង[illegible]ផ្នែកឧស្សាហកម្មសំណង់ក្នុងស្រុក ត្រូវបានតែងតាំងដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។ ក្រុមបច្ចេកទេសមួយអាចនឹងត្រូវបង្កើតឡើងពីពេលមួយទៅពេលមួយ ដើម្បីធ្វើការវាយតំលៃលើការបែងចែកតាមប្រភេទ និងចំណាត់ថ្នាក់នេះ ។ [illegible] ការបែងចែក

ប្រភេទ និងការចុះបញ្ជីអ្នកទទួលការ ត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយនាយកដ្ឋានលទ្ធកម្មសាធារណៈ ។

ជំពូក VI

នីតិវិធីលទ្ធកម្មសំរាប់គំរោងដែលហិរញ្ញប្បទានដោយបរទេស

មាត្រា ២៥ : កិច្ចសន្យាដែលហិរញ្ញប្បទាន ដោយស្ថាប័នផ្តល់ទុនក្រៅប្រទេស ឬភ្នាក់ងារជំនួយទ្វេភាគី ត្រូវអនុវត្តតាមលក្ខខ័ណ្ឌ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងឥណទាន ឬជំនួយរវាងម្ចាស់ទុន ឬអ្នកផ្តល់ជំនួយជាមួយ និងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ ភាគច្រើន នៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងនេះចែងថា លទ្ធកម្មទំនិញ ឬកិច្ចសន្យាសាងសង់តែងតែប្រព្រឹត្តទៅ ដោយយោងតាមវិធីសាស្រ្ត និងនីតិវិធីដែលចែងដោយស្ថាប័នទាំងនោះដូចមានបញ្ជាក់នៅក្នុងគោលការណ៍ណែនាំរបស់គេ ឬក៏នៅក្នុងឯកសារកំណត់កាតព្វកិច្ចផ្សេងទៀត ។ ប្រសិនបើមានភាពមិនស៊ីគ្នា ឬមានទំនាស់រវាង IRRPP ជាមួយនឹងវិធីសាស្រ្ត ឬនីតិវិធី នៃស្ថាប័នបរទេសទាំងនោះ វិធីសាស្រ្ត និងនីតិវិធី នៃស្ថាប័នបរទេស និងត្រូវយកជាការបាន ។ ប្រសិនបើគ្មានទំនាស់ទាំងនេះទេ អនុក្រឹត្យ និង IRRPP នេះក៏ត្រូវគ្របដណ្តប់ទៅលើកិច្ចសន្យាហិរញ្ញប្បទានបរទេសដែរ ។

ជំពូក VII

ទោសបញ្ញត្តិ

មាត្រា ២៦ : រាល់ទង្វើដែលបង្កអោយមានការរំលោភធ្ងន់ធ្ងរលើអាជ្ញាធរ ឬអំពើមិនគប្បីណាមួយ ឬដែលនាំអោយមានការបំពានលើអនុក្រឹត្យនេះ ឬ IRRPP ដែលប្រព្រឹត្តឡើងដោយមន្ត្រីរាជការ នៃរាជរដ្ឋាភិបាល ជនល្មើសនឹងត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មផ្នែករដ្ឋបាលរួមមានការបណ្តេញចេញ ឬការផ្ទេរការងារ ។ ក៏ប៉ុន្តែពុំអាចជៀសផុតពីការចោទប្រកាន់តាមបទព្រហ្មទណ្ឌ ដែលអាចត្រូវអនុវត្តលើជននោះផងដែរ ប្រសិនបើមាន ។ ប្រសិនបើរដ្ឋាភិបាលទទួលរងការខាតបង់ ឬខូចខាតដោយសារការធ្វើខុសឆ្គង ឬការរំលោភច្បាប់របស់មន្ត្រីរាជការណាមួយនោះ ជនមានកំហុសនឹងត្រូវសងនូវការខូចខាត ឬបាត់បង់ទៅតាមសេចក្តីសំរេច របស់តុលាការដែលពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ២៧ : រាល់ទង្វើដែលប្រព្រឹត្តឡើងដោយបុគ្គល ឬអង្គការណាមួយ ដែលនាំទៅរកការជួយ ឬការលើកលែងនូវការរំលោភណាមួយលើអនុក្រឹត្យ ឬ IRRPP នេះ និងបណ្ដាលអោយភាគីពាក់ព័ន្ធ ត្រូវបានបញ្ឈប់ទាំងស្រុង ឬជាបណ្ដោះអាសន្នពីការចូលរួមក្នុងចំលងការលទ្ធកម្មសាធារណៈ ។ ក្រៅពីនេះគេនឹងទទួលពិន័យ ឬទណ្ឌកម្មដែលកំណត់ដោយច្បាប់ ។

ជំពូក VIII

អវសានបញ្ញត្តិ

មាត្រា ២៨ : រាល់បទបញ្ញត្តិដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ២៩ : សហរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្ដីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង រដ្ឋលេខាធិការ គ្រប់រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន អភិបាលគ្រប់ខេត្ត–ក្រុង ប្រធានស្ថាប័នស្វ័យគ្រប់គ្រង ត្រូវទទួលអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្ថលេខា និងចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១	នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២
ព្រះហស្ថលេខា និងត្រា	ហត្ថលេខា និងត្រា
នរោត្ដម រណឫទ្ធិ	**ហ៊ុន សែន**

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ៣១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៥

អនុក្រឹត្យលេខ ៦១ អនក្រ.បក

ស្ដីពីការបង្កើតសភាពាណិជ្ជកម្មរាជធានីភ្នំពេញ

* * *

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្ដីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស.រកត.១០៩៤.៨៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្ដីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស.រកត.១០៩៤.៩០ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្ដីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញច្បាប់ ស្ដីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តិទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ដែលប្រកាសអោយប្រើតាមព្រះរាជក្រមលេខ ០២ នស.៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤
- បានឃើញច្បាប់ ស្ដីពីសភាពាណិជ្ជកម្ម ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស.រកម.០៦៩៥.០៣ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៥
- តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
- គណៈរដ្ឋមន្ត្រីយល់ព្រមផង

សំរេច

មាត្រា ១ : បង្កើតសភាពាណិជ្ជកម្មមួយសំរាប់រាជធានីភ្នំពេញ។ព្រំដែនមណ្ឌលសភាពាណិជ្ជកម្មរាជធានីភ្នំពេញនេះ គឺព្រំដែនរាជធានីភ្នំពេញ ។

មាត្រា ២ : សភាពាណិជ្ជកម្មរាជធានីភ្នំពេញ មានសមាជិកជ្រើសតាំងចំនួន ២៤ រូប ដែលជ្រើសរើសតាមការបោះឆ្នោតស្របតាមលក្ខខ័ណ្ឌ ដែលកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យមួយដោយឡែកហើយត្រូវបានបែងចែកតាមប្រភេទអាជីវកម្មនិមួយៗ ដូចតទៅ :

១-ប្រភេទពាណិជ្ជកម្ម :....................០៨ រូប
២-ប្រភេទឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម :....................០៨ រូប
៣-ប្រភេទសេវាកម្ម និងវិជ្ជាជីវៈសេរី :....................០៤ រូប
៤-ប្រភេទកសិកម្ម :....................០៤ រូប

មាត្រា ៣ : តាមសំណើរបស់ប្រធានសភាពាណិជ្ជកម្មរាជធានីភ្នំពេញ ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មត្រូវកំណត់តាមប្រកាសនូវសមាសភាពសមាជិកទីប្រឹក្សា ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ០៥ នៃ ច្បាប់ស្ដីពីសភាពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា ៤ : បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៥: សហរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្ដីការគណៈនៃរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលប្រចាំរាជធានីភ្នំពេញ និង ប្រធានសភាពាណិជ្ជកម្មរាជធានីភ្នំពេញ ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ

ចាប់ពី ថ្ងៃឡាយព្រះហស្ថលេខា និង ចុះហត្ថលេខានេះតទៅ ។

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១	**នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២**
ព្រះហស្ថលេខា និងត្រា	ហត្ថលេខា និងត្រា
នរោត្តម រណឫទ្ធិ	**ហ៊ុន សែន**

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ៣១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៥

អនុក្រឹត្យលេខ ៦២ អនក្រ.បក

ស្តីពីការគ្រប់គ្រងការប្រើប្រាស់អាវុធ

និង ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ

* * *

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យរបស់ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះ **នរោត្តម សីហនុ វរ្ម័ន** ព្រះមហាក្សត្រ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល
- បានឃើញច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តិទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ដែលប្រកាសអោយ ប្រើតាមព្រះរាជក្រម ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤
- បានឃើញច្បាប់ ស្តីពីការផ្តន្ទាទោស ការកាន់អាវុធ និង ការពាក់សំលៀកបំពាក់ឯកសណ្ឋានដោយខុសពីបទបញ្ជា ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយក្រឹត្យលេខ ១១ ក្រ ចុះ ថ្ងៃទី ០៧ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩២
- តាមសំណើរបស់សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

សំរេច

ជំពូកទី ១

បទបញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ : អនុក្រឹត្យនេះ មានគោលដៅបង្កើនប្រសិទ្ធភាពក្នុងការគ្រប់គ្រងការប្រើប្រាស់អាវុធ និងជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។